

от буржоазното общество, която не упражнява никаква професия. Затова пък съществува модата на ръкodelията: останали са многобройни веществени доказателства от това умение да се бродират gobleni с най-различна техника. В резултат се появява нуждата от мебели, снабдени с редица чекмеджета и кутийки, за прибиране на карфици, кълбета и т.н. Това е епохата на интимните дневници, на изповедите: гамите разполагат с лични бюра. Дребни мебели, като поставки за цветя, също придават свежест на интериора.

Всъщност, търсейки корените на стила бидермайер, не трябва да се преувеличава значението на стила ампир. Бидермайер презира надутата помпозност. Следователно той ползва различни материали, създава различни типове мебели и търси по-грациозни и човешки форми.

Домашен концерт, картина от XIX век

Апартаментите на бидермайер са светли, прости, практични и функционални. Използва се проста настилка, например от полирани иглолистни дъски. Килимите са рядкост, понякога ги заместват с боядисани парчета плат. Стените се боядисват в светли тона. Декорирани са в книжни тапети, най-често на райета. Цяла индустрия се занимава с отпечатването на антични сцени от митологията върху тапети. Прозрачни тюлени завеси осигуряват интимност. Прости кахлени печки отопляват помещенията през зимата. Мебелите имат фиксирани места. За пръв път центърът на помещението се заема от масата, около която сядат на обяд или просто за разговори. Над масата на тавана се разполага гипсова розета. В дневната – там, където се събират за разговори, се разполага едно канапе в центъра. Между прозорците се поставя конзолна маса, а над нея – огледало. В спалнята се поставя шифониера, един скрин с много чекмеджета.

4. МЕБЕЛНИТЕ РАБОТИЛНИЦИ ВЪВ ВИЕНА ПРЕЗ СРЕДАТА НА XIX ВЕК

Главен център на производството на мебели е Виена, където през 1816 г. се наброяват регистрирани 297 майстори и 578 мебелисти. Във всеки голям или малък град има

многобройни мебелни работилници, които да задоволяват нарастващите нужди на гражданите. Архитекти, като Шинкел, от когото са останали прекрасни макети на мебели в стил ампир, през 20-те и 30-те години на XIX век създават само мебели бидермайер. Той е оставил макети на дворцови мебели за Фридрих – Вилхелм III – столове и маси. Шинкел изработва точни чертежи, така че нито един детайл да не убегне на майсторите. "Идете в някое мебелно ателие в Берлин ... признателните синове ще Ви кажат, че именно Шинкел е научил техните бащи на чувството към изчистени форми, и е придал благородство на ония труд, който преди се е считал за занаятчийски" (Алфред фон Волцоген, 1863).

Индустриализацията води постепенно към модернизиране на този занаят, като създава предприятия, специализирани за производство на мебели. Типичен представител на тези предприятия е цехът на Михаел Тонет в Бонард на Рейн, където той огъва облегалките на столовете след 1836 г. Също така той произвежда особено грациозни мебели, които са и изключително здрави, а безбройните му модели не са загубили и до ден-днешен своята мода.

Новоиздания за бидермайер са така наречените "къщи за мебелиране", в които може да се купят не само мебели, но и всичко, необходимо за обзавеждането на един апартамент. В Манхайм например златарят Петер Шмулерт основава такъв магазин, в който продава порцелан, стъклени съдове, часовници от алабастър и бронз, огледала и всички ония предмети, които изработва, както и мебели.

Най-плодовитият от мебелните доставчици за виенските купувачи от средната и едната буржоазия през този период е Йозеф Улрих Данхойзер (1780–1829). Във Виена Йозеф Данхойзер основава през 1808 г. работилница за мебели със 130 работника, а през 1814 г. отваря магазин, в който продава своите мебели, заедно с други предмети за обзавеждане. През 1814 г. данхойзеровата мебелна фабрика получава разрешение да доставя всички видове изделия за жилището и обзавеждането му, които до този момент са ограничени в специфични гилдии. Предприятието на Данхойзер е най-голямото за своето време, като доставя традиционни шкафове, текстил за тапицерия, тапети, стъклария и метални изделия. Разнообразието на типовете мебели в производството, осигурено с цел да задоволи всички нужди на потребителя, както и възможните варианти на всеки модел, предшестват изчерпателния инвентарен списък от каталога на фирмата на Михаел Тонет през следващите десетилетия.